

משפט זנב הסוס

סיפור עממי רוסי

חיו פעם שני אחים. אחד עשיר, שני עני. קרה פעם שלאח העני לא נשארו עצי הסקה בבית. אין איך לחמם תנור. קר בחדרים. הוא הלך ליער, חטב עצים אבל לא היה לו איך להביאם הביתה כי לא היה לו סוס. "אלך לאחי, אבקש סוס ליום אחד" חשב. אחיו העשיר קיבל אותו בסבר פנים חמור. "קח את הסוס, אך אל תעמיס יתר על המידה על העגלה. ואל תנדנד לי יותר. תן היום, תן מחר, ואחר כך בעצמי אצטרך לבקש אצל אחרים." הוביל האח העני את הסוס הביתה ואז נזכר "הרי אין לי רתמה לסוס. למה לא ביקשתי קודם. עכשיו לא אוכל לחזור ולבקש שוב. האח לא ייתן." איכשהו קשר את העצים לזנבו של הסוס ונסע. אלא שבדרך העצים נתפסו בגדם, הבחור לא

הרגיש בכך, האץ את הסוס. הסוס היה מחומם, משך חזק וקרע את זנבו. כשהאח העשיר ראה את הסוס ללא זנב התחיל לצעוק "הרסת לי את הסוס! לא אוותר לך על כך!" ותבע את אחיו העני למשפט. עבר זמן מה וקראו את האחים לפני שופט.

הם הולכים, והעני חושב "עוד לא הייתי בבית משפט, ושמעתי איך אומרים 'לא כדאי לחלש

להלחם בחזק ולעני לעמוד מול עשיר. בוודאי
אפסיד במשפט."

הם עברו בגשר, ולגשר לא היו בו מעקה. האח
העני מאד ונפל מהגשר. ולמטה בדיוק אז הוביל
סוחר אחד את אבא החולה שלו לרופא. העני נפל
עליהם והרג בנפלו את הזקן, ובעצמו נשאר בריא
ושלם.

הסוחר תפס אותו "בוא לבית משפט!"
וכך הלכו שלושתם – האח העני, האח העשיר
והסוחר.

חשב העני "עכשיו בוודאי ימצאו אותי אשם." ואז
ראה בדרך אבן כבדה. הוא הרים אותה ושם תחת
המעיל. חשב "שבע צרות ורק תשובה אחת. אם
השופט ישפוט אותי וימצא אשם, אהרוג את
השופט."

באו לבית משפט. עכשיו לבעיה קודמת נוספה
בעיה חדשה. השופט התחיל לשפוט, לחקור. והאח
העני הביט לשופט בעיניים, הוציא את האבן עטופה
בסמרטוט ולוחש לשופט "שפוט, שפוט, רק הבט
הנה."

כך פעם אחת, פעם שנייה ועוד פעם.
השופט ראה וחשב "אולי האיש מראה לי זהב?"
הביט שנית – "הוא מבטיח לי הרבה. גם אם זה רק
כסף - שווה הרבה."
ושפט שסוס ללא זנב צריך למסור לאח העני, עד
שהזנב יצמח שוב. ולסוחר אמר "על זה שהאיש
הרג את אבא שלך, שיעמוד בעצמו תחת הגשר,
ואתה קפוץ עליו מלמעלה ותהרוג אותו כמו שהוא
הרג את אביו."
בזה הסתיים המשפט.
אמר האח העשיר "טוב, אני מוכן עכשיו לקחת את
הסוס גם בלי זנב."
"מה אתך, אחי" ענה העני "צריך להיות כפי שאמר
השופט. אני צריך לטפל בסוס עד שהזנב יצמח לו
שוב."
התחיל העשיר להתמקח "אתן לך שלושים רובל,
רק תחזיר לי את הסוס."
"טוב. תן לי את הכסף."
נתן לו האח העשיר שלושים רובל, ובזה התפשרו.
ואז גם הסוחר התחיל לבקש "שמע בחור, אני

אסלח לך. ממילא אין להחזיר את המת לחיים."
"לא, צריך לעשות כפי ששפט השופט. קפוץ עלי
מהגשר."
"אני לא מאחל לך למות. תתפשר אתי ואתן לך
מאה רובל" ביקש הסוחר.
לקח העני מאה רובל מהסוחר. אבל רק כשהתכוון
ללכת קרא לו השופט "נו, תן מה שהבטחת."
הוציא האח העני את החבילה, פתח את הסמרטוט
והראה לשופט את האבן. "הנה הראתי לך זאת
ואמרתי 'שפוט, שפוט, ורק הביט הנה'. אילו מצאת
אותי אשם הייתי הורג אתך.
"איזה מזל" חשב השופט "ששפטתי לטובת האיש
הזה. יצאתי חי ושלם."
והאח העני חזר הביתה שמח ושר כל הדרך.